

המקנא פרק ראשון סוטה

(א) וימלא עור סנהדרין ק"ט
(ב) כפ"א: (ד) כפ"ה: (א) עירובין
(ג) נ"ג: (ד) ג"א: ומהו ע"פ
ב"דו (במדרש כ"ב)
(ה) ונחמס קטו. ע"ש
(ו) (סנהדרין ס"ט)
(ז) שם ק"ה (ח) [שם וקד]
(ט) [ע"ש] (י) [ע"ש]
(יא) [ע"ש] (יב) [ע"ש]
(יג) [ע"ש] (יד) [ע"ש]
(טו) [ע"ש] (טז) [ע"ש]
(יז) [ע"ש] (יח) [ע"ש]
(יט) [ע"ש] (כ) [ע"ש]
(כא) [ע"ש] (כב) [ע"ש]
(כג) [ע"ש] (כד) [ע"ש]
(כה) [ע"ש] (כו) [ע"ש]
(כז) [ע"ש] (כח) [ע"ש]
(כט) [ע"ש] (ל) [ע"ש]
(לא) [ע"ש] (לב) [ע"ש]
(לג) [ע"ש] (לד) [ע"ש]
(לה) [ע"ש] (לו) [ע"ש]
(לז) [ע"ש] (לח) [ע"ש]
(לט) [ע"ש] (לך) [ע"ש]
(לכ) [ע"ש] (למ) [ע"ש]
(לנ) [ע"ש] (לו) [ע"ש]
(לז) [ע"ש] (לח) [ע"ש]
(לט) [ע"ש] (לך) [ע"ש]
(לכ) [ע"ש] (למ) [ע"ש]
(לנ) [ע"ש] (לו) [ע"ש]

מקום ו'גו'. ה'יז' אבשלום אותה ענה וקיימה מצות דכריו של הקצ"ה כדכתיב לעולם ה' דברך נצח ויקרא לנצבת על שמוי גרם לאותה רעה שמקרא על שמו. ויקרא לה יד אבשלום כי היא נקראת: **וישלהו מעמק חברון**. ציופק משתעי קרא כשלהו של יעקב אלל אחיו והוא תחילת סיבת ירידת ישראל למצרים: של אוסו **לדיק שקבור בחברון**. אצרהס: אינו קו. דיותר ממה שהוא מולד מודדים לו: **דבאוסה מדה**. דוגמא מעין אותו ענין. ומיהו יותר ממה שעשה משתלם לדמה טובה מרובה בתשלומין ממדת פורענות: **אמור לחכמה**. שהיא אלל הקצ"ה ומפיו שנאמר כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה (משלי 3): **ולא כסיד וימס**. מלך מצרים וימלך תחמיו אחר: **ונסחמס למושיען**. לזקק לנו חכמה כנגדו: **זמה נידוס**. שלא יוכל לדון אותנו זו שידעו מדרכיו שמדד מדה כנגד מדה לדור המבול ולנאשיו קוס: **כי נאש ה' נשפט**. וכן ישיע לנו גמול(ה): **ששגלו**. לשון ויד יעקב נולד (בראשית 36): **באוסה ענה**. דנתחממה לו: **יושבי יעבז**. תלמידי יעבז. (א) אדם גדול צמורה היה כדכתיב (דה"ה 7) ויקרא יעבז לאלהי ישראל אם צרך בתרעמי צמורה והרעית את צבולי צמלמידי וגו' ויצא אלהים את אשר שלל (תמורה טו). **תרעמיס**. מפרש בספרים ששמענו תרעמה צבר סיני. ל"א תרעמיס על שם שהיו יושבים צערי ירושלים: **שמעמיס**. ששמעו מלות אביהם. דצבני יונדן צן רכב משתעי קרא והם היו מצני הוא אמר על שלשים ועל רבעים (ויחז טו). **ונמשפוח סופריה**. והוא קרא מפרש ליה כולי כפריה צפריה ויחזי משה לחכמי (סנהדרין קד). **המה הקנים**. וקייס אלו מצני של יתרו דכתיב ויני של קני חותן משה. ויני של יתרו קן הן מצני של רכב. דכתיב הקניס הקניס דכתיב מניח את בית רכב והביס (ויחז טו) ולבית הכנסת אמר וימיהו כי מה אמר ה' וגו' עין אשר שמעמם על מלות יחזקאל אביהו וגו' לא יכרת איש ליונדן צן רכב עמוד לפני כל הימים. ואמרינן כפריה אפשר נכריס סס ונכסין להילל והרי כל ישראל לא נכסין להילל. אלל שהיו שחי ושכין בסנהדרין ומרינן בדברי מורה מ"ד (שם) והרי קללתו בחיבורו. והוא הוא כאלו כתב ועליו מן הארץ והם יירשו (שם) מן מבושרתן צן ירבה וכן יפריץ. אמר סומריס קן ירבה ואלו אמר קן ירבה (שם א ב).

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי נאש וכו' גמול הקד' ואמריס קוס דבונם במים כל הבין היולד וגו' הס"ד: (ב) ה"ה ישיב וכו' יעבז אלס גדול וכו' ישראל לאמר אלס נכד: (ג) ה"ה שמתקנות וכו' דלמר מר ביבמות כל העוסק: (ד) תוס' ד"ה לעולם וכו' ברדיפה ולא בהריגה:

מוסף רש"י

מדה טובה מרובה. רעה על תכנתה. מדה טובה מרובה על הרעה תמש מלות בה. שגמרה טובה בעמק (שמות לו) נולד חסד אלפסי וצמדת פורענות הוא אמר על שלשים ועל רבעים (ויחז טו). **ונמשפוח סופריה**. והוא קרא מפרש ליה כולי כפריה צפריה ויחזי משה לחכמי (סנהדרין קד). **המה הקנים**. וקייס אלו מצני של יתרו דכתיב ויני של קני חותן משה. ויני של יתרו קן הן מצני של רכב. דכתיב הקניס הקניס דכתיב מניח את בית רכב והביס (ויחז טו) ולבית הכנסת אמר וימיהו כי מה אמר ה' וגו' עין אשר שמעמם על מלות יחזקאל אביהו וגו' לא יכרת איש ליונדן צן רכב עמוד לפני כל הימים. ואמרינן כפריה אפשר נכריס סס ונכסין להילל והרי כל ישראל לא נכסין להילל. אלל שהיו שחי ושכין בסנהדרין ומרינן בדברי מורה מ"ד (שם) והרי קללתו בחיבורו. והוא הוא כאלו כתב ועליו מן הארץ והם יירשו (שם) מן מבושרתן צן ירבה וכן יפריץ. אמר סומריס קן ירבה ואלו אמר קן ירבה (שם א ב).

תוספות שאנ"ן

יעבז אדם גדול היה בתורה. תרעמיס מפרש בספרי ששמענו תרעמה בהר סיני ל"א הרעית על שם שהיו יושבין בשעיר (ד"ק [וישלים]) תרעמיס וז"ל שער. שפועמיס ששמעו מצות אביהם דבבני יונדן צן רכב משתעי [קרא] והם היו מבני בניו של יתרו. סוכתיים על שהיו יושבין בסוכות כדכתיב וישב באהלים. וקרי משפחות סופריה והיינו סנהדרין ל"ה: שמשכנות לבעליהן.

דכתיב **י' הגני מקים** ע"ך רעה מבידת כיוצא בדבר אתה אומר **2** וישלחהו מעמק חברון **א"ר** חנינא בר פפא בעצה עמוקה של אותו צדיק שקבור בחברון דכתיב **3** ידוע תדע כי גר יהיה זרעך **4** כי אמר אין לי בן ולא הוא ליה בני והכתיב **5** ויולדו לאבשלום שלשה בנים ובת אחת אמר רב יצחק בר אבדימי שלא היה לו בן הגון למלוכתו של חסדא אמר גמירי כל השורף תבואתו רב חבירו אינו מניח בן לורשו ואיהו קלייה לדיואב דכתיב **6** ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש: **וכן לענין הטובה מרים וכו':** מי דמי התם הדא שעתא הכא שבעה יומי אמר אביי אימא ולענין הטובה אינו כן **א"ל** רבא הא וכן לענין הטובה קתני אלא אמר רבא הכי קתני **וכן לענין הטובה דבאותה מדה ולעולם** **6** מדה **7** ותצב אחותו מרחוק **א"ר** יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה נאמר ותצב דכתיב **8** ויבא ה' ויחיצב וגו' אחותו דכתיב **9** אמור לחכמה אחותי את מרחוק דכתיב **10** מרחוק ה' נראה לי לדעת **11** כי אל דעות ה' מה דכתיב **12** מה ה' אלהיך שואל מעמד יעשה דכתיב **13** כי לא יעשה ה' אלהים דבר לו דכתיב **14** ויקרא לו ה' שלום: **15** ויקום מלך חדש וגו' **16** רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו מאן דאמר חדש ממש דכתיב חדש ומאן דאמר שנתחדשו גזירותיו דלא כתיב וימת וימלך **15** אשר לא ידע את יוסף דהוה דמי כמאן דלא ידע ליה כלל **16** ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל הנא הוא התחיל בעצה תחילה לפיכך לקה תחילה הוא התחיל בעצה תחילה דכתיב **17** ובכה ובעמדך ובכל עבדיך **18** הבה נתחממה לו להם מיבעי ליה **א"ר** חמא ברבי חנינא באו ונחמם למושיעין של ישראל במה נדונם נדונם באש כתיב **19** כי הנה ה' באש יבא וכתוב **20** כי באש ה' נשפט וגו' בהרב כתיב **20** [ובחרבו את כל בשר] אלא בואו ונדונם במים **21** שכבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם שנאמר **21** כי מי נח זאת לי וגו' והן אינן יודעין שעל כל העולם כולו אינו מביא אבל על אומה אחת הוא מביא אי נמי הוא אינו מביא אבל הן באין ונופלין בתוכו וכן הוא אומר **22** ומצרים נסים לקראתו והיינו דא"ר אלעזר מאי דכתיב **23** כי בדבר אשר זדו עליהם בקדירה שבישלו בה נתבשלו **24** מאי משמע דהאי זדו לישנא דקדירה הוא דכתיב **24** ויזד יעקב נזיד **א"ר** חייא בר אבא **א"ר** סימאי שלשה היו באותה עצה בלעם ואיוב ויתרו בלעם שיעץ נהרג איוב ששתק נידון ביסורין יתרו שברח **25** זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית שנאמר **25** ומשפחות סופרים יושבי יעבז תרעמיס שמעתיס סוכתיס המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב וכתוב **26** ובני קיני חתן משה וגו': **18** ונלחם בנו ועלה מן הארץ ועלינו מיבעי ליה **א"ר** אבא בר כהנא כאדם שמקלל את עצמו ותולה קללתו בחבירו **27** וישימו עליו שרי מסים עליהם מיבעי ליה תנא דבי ר' אלעזר בר' שמעון מלמד שהביאו מלכין ותלו לו לפרעה בצוארו וכל אחד ואחד מישראל שאמר להם איסמנים אני אמרו לו כלום איסמנים אתה יותר מפרעה שרי מסים דבר שמישים (לבנים) למען ענותו בסבלותם [ענותם מיבעי ליה] למען ענותו לפרעה בסבלותם דישאל ויבן ערי מסכנות לפרעה רב ושמואל חד אמר שמסכנות את בעליהן וה"א שמסכנות את בעליהן דאמר מר **28** כל העוסק בבנין מתמסכן **27** את פיתום ואת רעמסס רב ושמואל חד אמר פיתום שמה ולמה נקרא שמה רעמסס שראשון ראשון **29** מתרוסס וחד אמר רעמסס שמה ולמה נקרא שמה פיתום שראשון ראשון פי תהום בולעו **28** וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ כן רבו וכן פרצו מיבעי ליה אמר ר"ל רוח הקדש מבשרתן כן ירבה וכן יפרוץ: **28** ויקוצו מפני בני ישראל מלמד שהיו דומין בעיניהם כקוצים **29** ועיבדו מצרים את בני ישראל בפרך

ולעולם מדה טובה מרובה ממדת פורענות. ואל"ת הא מנינו מדת פורענות גדולה ממדת טובה דכתיב איכה ירדוף אחד אלף ושנים יינסו רצבה (דברים לב) גזי מדת פורענות וגזי מדה טובה חמיש רדפו מכס חמשה מלה (ויקרא כו) ו"ל דעדיין גזי מדת פורענות מיירי (ו) דריפה ולא חריגה אלל הכל דכתיב ורדפו מכס חמשה סיפא דקרא ונפלו אויביסם לפיכס לחרז. מספר הישר: **ספרים** המתניה למה שעה אחת.

לאו דוקא נקט שעה אלל שליט שעה או רביעי דקמני במוספתא מדה טובה מרובה ממדת פורענות על אחת חמש מלות אלל קשיא לרבי והא צמרגלים נפרעו משה יוס לשנה יוס לשנה אס כן היתה מרובה מדת פורענות ממדה טובה של מרים **29** ועוד צפ"ק דלגניה (דף ה): דדרש רבי יוחנן אומי יוס יוס יירושון שכל העוסק צמורה אפילו יוס אחד כאילו עוסק כל השנה כולה וכן צמדת פורענות כתיב (במדבר ד) צמדת הימים אשר תמס את הדרך מ' יוס וגו' אלמא דכי הדדי נינו: שהיתה

מדה טובה מרובה ממדת פורענות ותצב אחותו מרחוק **א"ר** יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה נאמר ותצב דכתיב **8** ויבא ה' ויחיצב וגו' אחותו דכתיב **9** אמור לחכמה אחותי את מרחוק דכתיב **10** מרחוק ה' נראה לי לדעת **11** כי אל דעות ה' מה דכתיב **12** מה ה' אלהיך שואל מעמד יעשה דכתיב **13** כי לא יעשה ה' אלהים דבר לו דכתיב **14** ויקרא לו ה' שלום: **15** ויקום מלך חדש וגו' **16** רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו מאן דאמר חדש ממש דכתיב חדש ומאן דאמר שנתחדשו גזירותיו דלא כתיב וימת וימלך **15** אשר לא ידע את יוסף דהוה דמי כמאן דלא ידע ליה כלל **16** ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל הנא הוא התחיל בעצה תחילה לפיכך לקה תחילה הוא התחיל בעצה תחילה דכתיב **17** ובכה ובעמדך ובכל עבדיך **18** הבה נתחממה לו להם מיבעי ליה **א"ר** חמא ברבי חנינא באו ונחמם למושיעין של ישראל במה נדונם נדונם באש כתיב **19** כי הנה ה' באש יבא וכתוב **20** כי באש ה' נשפט וגו' בהרב כתיב **20** [ובחרבו את כל בשר] אלא בואו ונדונם במים **21** שכבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם שנאמר **21** כי מי נח זאת לי וגו' והן אינן יודעין שעל כל העולם כולו אינו מביא אבל על אומה אחת הוא מביא אי נמי הוא אינו מביא אבל הן באין ונופלין בתוכו וכן הוא אומר **22** ומצרים נסים לקראתו והיינו דא"ר אלעזר מאי דכתיב **23** כי בדבר אשר זדו עליהם בקדירה שבישלו בה נתבשלו **24** מאי משמע דהאי זדו לישנא דקדירה הוא דכתיב **24** ויזד יעקב נזיד **א"ר** חייא בר אבא **א"ר** סימאי שלשה היו באותה עצה בלעם ואיוב ויתרו בלעם שיעץ נהרג איוב ששתק נידון ביסורין יתרו שברח **25** זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית שנאמר **25** ומשפחות סופרים יושבי יעבז תרעמיס שמעתיס סוכתיס המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב וכתוב **26** ובני קיני חתן משה וגו': **18** ונלחם בנו ועלה מן הארץ ועלינו מיבעי ליה **א"ר** אבא בר כהנא כאדם שמקלל את עצמו ותולה קללתו בחבירו **27** וישימו עליו שרי מסים עליהם מיבעי ליה תנא דבי ר' אלעזר בר' שמעון מלמד שהביאו מלכין ותלו לו לפרעה בצוארו וכל אחד ואחד מישראל שאמר להם איסמנים אני אמרו לו כלום איסמנים אתה יותר מפרעה שרי מסים דבר שמישים (לבנים) למען ענותו בסבלותם [ענותם מיבעי ליה] למען ענותו לפרעה בסבלותם דישאל ויבן ערי מסכנות לפרעה רב ושמואל חד אמר שמסכנות את בעליהן וה"א שמסכנות את בעליהן דאמר מר **28** כל העוסק בבנין מתמסכן **27** את פיתום ואת רעמסס רב ושמואל חד אמר פיתום שמה ולמה נקרא שמה רעמסס שראשון ראשון **29** מתרוסס וחד אמר רעמסס שמה ולמה נקרא שמה פיתום שראשון ראשון פי תהום בולעו **28** וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ כן רבו וכן פרצו מיבעי ליה אמר ר"ל רוח הקדש מבשרתן כן ירבה וכן יפרוץ: **28** ויקוצו מפני בני ישראל מלמד שהיו דומין בעיניהם כקוצים **29** ועיבדו מצרים את בני ישראל בפרך

צפ"ק
בחרבו את כל בשר רבנו חל"י: ישיעיהו נד טו **21**. פי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עלך ומגער קרי ישיעיהו נד טו **22**. ויש משה א"ר יד על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יתן מצרים בתוך הים: שמות יד כו **23**. עתה ידעתי כי גדול מן האלהים כי בפרך אשר זדו עליהם: שמות י"א י"א **24**. ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עקיף. בראשית כה כט **25**. ומשפחות סופרים יושבי יעבז: שמות י"א י"א **26**. ובני קיני ועלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר נגבב ערד וילך וישב את הקעת. שופטים א טו **27**. וישמו רבא ושאר יעני אתו כן ירבה וכן יפרוץ ויקוצו מפני בני ישראל: שמות א יב **28**. ובאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ ויקוצו מפני בני ישראל: שמות א יב **29**.

1. כה אמר יי' הגני מקים ע"ך רעה מבידת כיוצא בדבר אתה אומר 2 וישלחהו מעמק חברון א"ר חנינא בר פפא בעצה עמוקה של אותו צדיק שקבור בחברון דכתיב 3 ידוע תדע כי גר יהיה זרעך 4 כי אמר אין לי בן ולא הוא ליה בני והכתיב 5 ויולדו לאבשלום שלשה בנים ובת אחת אמר רב יצחק בר אבדימי שלא היה לו בן הגון למלוכתו של חסדא אמר גמירי כל השורף תבואתו רב חבירו אינו מניח בן לורשו ואיהו קלייה לדיואב דכתיב 6 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש: וכן לענין הטובה מרים וכו': מי דמי התם הדא שעתא הכא שבעה יומי אמר אביי אימא ולענין הטובה אינו כן א"ל רבא הא וכן לענין הטובה קתני אלא אמר רבא הכי קתני וכן לענין הטובה דבאותה מדה ולעולם 6 מדה 7 ותצב אחותו מרחוק א"ר יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה נאמר ותצב דכתיב 8 ויבא ה' ויחיצב וגו' אחותו דכתיב 9 אמור לחכמה אחותי את מרחוק דכתיב 10 מרחוק ה' נראה לי לדעת 11 כי אל דעות ה' מה דכתיב 12 מה ה' אלהיך שואל מעמד יעשה דכתיב 13 כי לא יעשה ה' אלהים דבר לו דכתיב 14 ויקרא לו ה' שלום: 15 ויקום מלך חדש וגו' 16 רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו מאן דאמר חדש ממש דכתיב חדש ומאן דאמר שנתחדשו גזירותיו דלא כתיב וימת וימלך 15 אשר לא ידע את יוסף דהוה דמי כמאן דלא ידע ליה כלל 16 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל הנא הוא התחיל בעצה תחילה לפיכך לקה תחילה הוא התחיל בעצה תחילה דכתיב 17 ובכה ובעמדך ובכל עבדיך 18 הבה נתחממה לו להם מיבעי ליה א"ר חמא ברבי חנינא באו ונחמם למושיעין של ישראל במה נדונם נדונם באש כתיב 19 כי הנה ה' באש יבא וכתוב 20 כי באש ה' נשפט וגו' בהרב כתיב 20 [ובחרבו את כל בשר] אלא בואו ונדונם במים 21 שכבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם שנאמר 21 כי מי נח זאת לי וגו' והן אינן יודעין שעל כל העולם כולו אינו מביא אבל על אומה אחת הוא מביא אי נמי הוא אינו מביא אבל הן באין ונופלין בתוכו וכן הוא אומר 22 ומצרים נסים לקראתו והיינו דא"ר אלעזר מאי דכתיב 23 כי בדבר אשר זדו עליהם בקדירה שבישלו בה נתבשלו 24 מאי משמע דהאי זדו לישנא דקדירה הוא דכתיב 24 ויזד יעקב נזיד א"ר חייא בר אבא א"ר סימאי שלשה היו באותה עצה בלעם ואיוב ויתרו בלעם שיעץ נהרג איוב ששתק נידון ביסורין יתרו שברח 25 זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית שנאמר 25 ומשפחות סופרים יושבי יעבז תרעמיס שמעתיס סוכתיס המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב וכתוב 26 ובני קיני חתן משה וגו': 18 ונלחם בנו ועלה מן הארץ ועלינו מיבעי ליה א"ר אבא בר כהנא כאדם שמקלל את עצמו ותולה קללתו בחבירו 27 וישימו עליו שרי מסים עליהם מיבעי ליה תנא דבי ר' אלעזר בר' שמעון מלמד שהביאו מלכין ותלו לו לפרעה בצוארו וכל אחד ואחד מישראל שאמר להם איסמנים אני אמרו לו כלום איסמנים אתה יותר מפרעה שרי מסים דבר שמישים (לבנים) למען ענותו בסבלותם [ענותם מיבעי ליה] למען ענותו לפרעה בסבלותם דישאל ויבן ערי מסכנות לפרעה רב ושמואל חד אמר שמסכנות את בעליהן וה"א שמסכנות את בעליהן דאמר מר 28 כל העוסק בבנין מתמסכן 27 את פיתום ואת רעמסס רב ושמואל חד אמר פיתום שמה ולמה נקרא שמה רעמסס שראשון ראשון 29 מתרוסס וחד אמר רעמסס שמה ולמה נקרא שמה פיתום שראשון ראשון פי תהום בולעו 28 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ כן רבו וכן פרצו מיבעי ליה אמר ר"ל רוח הקדש מבשרתן כן ירבה וכן יפרוץ: 28 ויקוצו מפני בני ישראל מלמד שהיו דומין בעיניהם כקוצים 29 ועיבדו מצרים את בני ישראל בפרך
2. ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת דברי וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה. בראשית לו יד
3. ויאמר לאברהם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדים יעשו אותם ארבע מאות שנה: בראשית טו יג
4. ואבשלום לקח ויצב לו בחייו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הופרז שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: שמואל ב יח
5. ויולדו לאבשלום שלושיה בנים ובת אחת ושמה תמר היא ויהיה אשה יפת מראה: שמואל ב יד
6. ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שעורים לכו והציתוה באש ויציתו עבדי אבשלום את החלקה באש: שמואל ב יד
7. ותצב אחותו מרחוק לך מדה יעשה לו: שמואל ב ד
8. ויבא יי' ויחיצב ויקרא אל חמא ברבי ושמואל דבר כי שמע עבדך: שמואל א ג
9. אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא: משלי ד
10. מרחוק יי' נראה לי והתבה עולם אהבתיך על כל מוסבתי חסד: דרמיו לא ב
11. אל תרבו תדברו ובהנהגה ובהנהגה יצא עתק מפיכס כי אל דעות יי' ולו נתבוננו עלולות: שמואל א ב ג
12. ועתה ישראל מה יי' אלהיך שאל מעמקי אם יקרא את יי' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא תהבה אתו ולעבד את יי' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: דברים יב
13. כי לא יעשה איתי אלהים דבר כי אם גלה סודי אל עבדיו: עמוס ג
14. ויבן שם גזעון מנזב ליי' ויקרא לו יי' שלום עד היום הזה ועודנו בעפרת אבי הקוהי: שופטים ב
15. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: שמואל א ח
16. ויאמר אל עמו הנה גם בני ישראל רב ועצום משננו: שמואל א ט
17. ובכה ובעמדך ובכל עבדיך יעלו ויפריצו: שמואל א ט
18. הבה נתחממה לו פן ירבה ויהיה פי תפרוץ והא ומלחמה ונסק גם הוא על שאיני ונלחם בננו ועלה מן הארץ: שמואל א י
19. פי הנה יי' באש יבוא ומרבתיו לוקחים בחמה אפו וגפרתו בלתי באש: ישעיהו טו
20. כי באש יי' נשפט ובחרבו את כל בשר רבנו חל"י: ישיעיהו נד טו **21**. פי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עלך ומגער קרי ישיעיהו נד טו **22**. ויש משה א"ר יד על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יתן מצרים בתוך הים: שמות יד כו **23**. עתה ידעתי כי גדול מן האלהים כי בפרך אשר זדו עליהם: שמות י"א י"א **24**. ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עקיף. בראשית כה כט **25**. ומשפחות סופרים יושבי יעבז: שמות י"א י"א **26**. ובני קיני ועלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר נגבב ערד וילך וישב את הקעת. שופטים א טו **27**. וישמו רבא ושאר יעני אתו כן ירבה וכן יפרוץ ויקוצו מפני בני ישראל: שמות א יב **28**. ובאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ ויקוצו מפני בני ישראל: שמות א יב **29**.